

ת"פ 10948/02/16 - מדינת ישראל נגד זאהר אבו עמאש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 10948-02-16 מדינת ישראל נ' אבו עמאש
מ"י 339-02-16
מ"ת 10932-02-16
מספר פל"א 45032/2016

20 פברואר 2017

לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו
נגד
הנאשם
זאהר אבו עמאש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שמש אבנר

<#2#

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, על-פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977, שעניינה בכך שהנאשם החזיק בארון הבגדים בביתו באקדח אוטומטי בקוטר 9 מ"מ.
2. הצדדים הגיעו, בדיון מיום 24.5.16, להסדר טיעון במסגרתו הוגבלה המאשימה לעתירה ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, תוך שהוסכם כי ההגנה תטען באופן פתוח. נוכח קיומה של חובת תסקיר הופנה הנאשם לקבלת תסקיר טרם הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר עולה כי הנאשם, צעיר בן 21, אב לשני ילדים, עובד בעבודות טיח בעסק משפחתי. הנאשם טען לפני שירות המבחן כי עובר למעצרו החל בהליכי גיוס לצה"ל, ואולם לא גויס בשל ההליך הפלילי.
4. מהתסקיר עולה כי הנאשם מסר גרסה מטשטשת בפני שירות המבחן, לפיה מצא את האקדח בוואדי והתעתד למסור אותו למשטרה, אך בסוף לא עשה כן, והכחיש כוונה לפגוע באנשים אחרים.
5. שירות המבחן ציין כי הנאשם השתתף באופן סדיר בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, והתקשה לבחון חלקים מכשילים בתפקודו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם שיתף באופן חלקי בקורותיו, תוך הצנעת אלמנטים שנתפסו על-ידו כשלייליים.

עמוד 1

6. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה של חייו הנאשם מתקשה לבחון כשלים בהתנהגותו באופן ביקורתי, וכי נראה כי במצבי דחק הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת ופועל באימפולסיביות.
7. שירות המבחן התרשם מאי-בהירות ביחס להתנהלות הנאשם בקשר עם אחרים בסביבתו הטבעית.
8. מנגד התרשם שירות המבחן כי מעצרו והמחירים הנלווים מהווים עבור הנאשם גורמים הרתעתיים, תוך ששירות המבחן עמד על נכונות הנאשם לשתף פעולה בקשר עם שירות המבחן, כמו גם על הגעתו הסדירה למפגשים והחרטה שהביע.
9. שירות המבחן בסופו של יום עמד על העובדה כי הנאשם התקשה לבחון כשלים בהתנהגותו ולבחון לעומק את הנסיבות שהביאוהו להחזיק בנשק.
10. בסופו של יום המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

11. באת-כוח המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על חומרת העבירה, על היקף התופעה של החזקת הנשק הבלתי-חוקי ועל הצורך בקידוש מלחמה בעבירות אלו, כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת.
12. המאשימה עתרה לכיבוד הסדר הטיעון ואולם לאחר שהפנתה לפסיקה הנוהגת טענה כי העונש לו היא עותרת במסגרת הסדר הטיעון (12 חודשי מאסר בפועל), מצוי ברף התחתון של המתחם, ואין מקום להשית עונש נמוך יותר, תוך שלשיטתה על מתחם העונש ההולם לנוע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
13. בא-כוח הנאשם, בטיעונו בכתב, הפנה לפסיקה בה הושתו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, וטען כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, תוך שבתוך המתחם ביקש לעמוד על הטיפול שעבר הנאשם, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, הזמן שחלף, ופרק הזמן ששהה במעצר. בא-כוח הנאשם עתר בטיעונו בכתב לדון את הנאשם ברף הנמוך של המתחם למאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות. בטיעונים בעל-פה חזרה באת-כוח הנאשם, שהופיעה בדיון, על אותו מתחם לו עתר בא-כוח הנאשם בטיעונים בכתב שהוגשו, עמדה שוב על נסיבותיו האישיות, הגישה פסיקה ועתרה להשתת מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

14. מקום בו הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם דומה כי ככל שבית-המשפט ייטה לכבד את ההסדר, ובכפוף לכך שעדיין יבחן את כל התחנות הנדרשות בהתאם לתיקון 113, מתייתר הצורך בקביעת מתחם העונש ההולם.

15. בהינתן גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי כמו גם בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה כנלמד מכתב האישום המתוקן, סבורני כי הסדר הטיעון סביר ויש מקום לאמצו. משמצאתי כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון, ומשמעתד אני לדון את הנאשם בתוך אותו מנעד עונש עליו הסכימו הצדדים דומה כי בעניינו של הנאשם אכן אין מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם.

16. העבירה בה הורשע הנאשם חמורה. לאחרונה, בע"פ 3877/16 פאדי גב'אלי נ' מדינת ישראל (17.11.16) נדרש בית-המשפט העליון לערעורו של מערער על עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, לאחר שהורשע בכך ששעה שנסע ברכבו למפגש שנועד לשם יישוב סכסוך, החזיק ברכבו אקדח טעון ומחסנית המכילה 14 כדורים, ירד מהרכב כשהוא מחביא את האקדח במכנסיו, ונעצר בשלב זה. מתחם העונש שנקבע על-ידי בית-המשפט המחוזי נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון ציין: **"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק, ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלו מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות 'ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל'... עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".** בית-המשפט העליון מצא כי בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה באותו מקרה אין מקום להתערב במתחם, ונוכח עברו הפלילי של אותו מערער גם נמנע מלהתערב בעונש.

17. ברע"פ 4559/16 מועתאז נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.16) נדרש בית-המשפט העליון לבקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע בהחזקת נשק ותחמושת. בית-משפט השלום קבע בעניינו של אותו מבקש מתחם עונש הנע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ונוכח התסקיר החיובי שהוגש ונסיבותיו האישיות של אותו מבקש מצא לחרוג לקולא מהמתחם שקבע וגזר על אותו מבקש שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד קנס ומאסר על תנאי. בית-המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ג 27108-01-16 קיבל את ערעור המדינה בעניינו של אותו מבקש, הדגיש כי מדיניות הענישה הנוהגת היא הטלת מאסר בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה וגם עת מדובר בנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי, והעמיד את העונש על תשעה חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון ציין כי: **"מצאתי כי העונש שהשיתה עליו ערכאת הערעור הוא ראוי ומאזן היטב בין מכלול נסיבות העניין ובכללן חומרתה הרבה של העבירה בה הורשע ונסיבותיו המקלות".**

18. על החומרה שיש לנקוט בעבירות של החזקת נשק ראו ע"פ 1332/04 מ"י נ' יצחק רפאל פס ואח' (9/04/2004):

כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין, ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות בהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, יתן בית המשפט דעתו לסוג הנשק המוחזק שלא כדין, לכמותו, לתכלית שלשמה הוא מוחזק ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו: ב"ש 625/82 חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

19. ברע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נגד מדינת ישראל (29.3.2004) צוין כי עבירה של החזקת נשק מצדיקה עונש מאחורי סורג ובריה וזאת גם במקרים שהנאשמים נעדרי עבר פלילי:

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

20. ברע"פ 2368/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל, ציין בית-המשפט כי:

על הצורך להחמיר את רמת הענישה בהקשר זה עמד בית המשפט כבר לפני שנים באחדות באומרו "גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת היום בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד - מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה".

21. ברע"פ 4329/10 מוחמד איסמאעיל נ' מדינת ישראל (25.10.10) נדרש בית-המשפט העליון לערעורו של נאשם שהחזיק באקדח טעון ונצור ונדון ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך ₪ 10,000 ומאסר על תנאי. המדובר היה שם בסטודנט צעיר נעדר עבר פלילי אשר שירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו במאסר בדרך של עבודות שירות. בית-המשפט העליון ציין כי: **"החזקת נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה גורם סיכון מובהק לציבור ועל-כן הדגישה הפסיקה כי מבצעה של עבירות מסוג זה עלולים לשלם על כך גם במחיר של כליאתם מאחורי סורג ובריה".**

22. ברע"פ ג (י-ם) 18257-03-16 מדינת ישראל נ' נסים טוויל (6.12.16) נדרש בית-המשפט המחוזי בירושלים לערעור על גזר-דינו של מערער שהורשע בהחזקת אקדח ושתי מחסניות, אשר ביחס אליהם טען בפני שירות המבחן כי מצא והתעתד למסור לרשויות. המדובר היה בצעיר המקיים אורח חיים נורמטיבי, לרבות תעסוקה יציבה, ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו להימנע מכליאתו מאחורי סורג ובריה. בית-משפט השלום קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ונכח המלצת שירות המבחן, העדר העבר הפלילי וקיום אורח חיים נורמטיבי, תוך שנתן לבו לחרטה הכנה ולקח בחשבון את ימי מעצרו של אותו נאשם, דן אותו לשישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית-המשפט המחוזי בירושלים ציין כי:

מסקירה כללית של הפסיקה בשנים האחרונות עולה מגמה ברורה של החמרה הדרגתית בענישה בגין עבירות נשק... עבירות נשק טומנות בחובן פוטנציאל נזק משמעותי. החזקת נשק בידי אדם שאינו מורשה לכך וללא פיקוח עלול להוביל לתוצאות קשות... בנוסף הנשק עלול להתגלגל לידיים אחרות ולהקים סיכון ממשי. אכן עבירות של החזקת נשק מצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק... עם זאת הרף התחתון של המתחם איננו מאפשר מאסר בפועל בעבודות שירות...

23. בת"פ 65033-12-15 מדינת ישראל נ' זניד ואח' (6.12.16) הנ"ל ציין חברי כב' השופט בן טולילה:

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה דנן הרי שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא ספקטרום רחב ומגוון של ענישה. הגם כך וכ"כלל אצבע" ניתן לומר כי בעבירות שעניינן החזקה ונשיאת נשק, העונש על דרך הכלל הינו מאסר בפועל, שתחילתו מספר חודשים ויכול ויגיע לכדי שנה וחצי ויותר בגין כל עבירה. בעבירות אלו בית המשפט שת לבו בין היתר לסוג האמל"ח, כמותו, האם הנשק נמצא טעון ומוכן לפעולה אם לאו, מטרת ההחזקה, האם נעשה בו שימוש לרבות עבירות פליליות נלוות, משך החזקת הנשק אופן החזקתו וכן יתר הנסיבות האופפות את האירוע.

24. בע"פ 7241/12 טאטור נ' מדינת ישראל (12.2.13) נדחה ערעור של נאשם אשר נדון ל-9 חודשים מאסר בפועל בגין עבירת החזקת נשק. המדובר במי אשר מסר אקדח לקרוב משפחתו על מנת שיירה באקדח במהלך חתונה.

25. בע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (5.10.11) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר נדון ל-12 חודשי מאסר בגין עבירת החזקת נשק וזאת חרף נסיבות לקולא אשר התקיימו בעניינו.

26. בע"פ 6294/10 אלקיעאן ואח' נ' מדינת ישראל (13.2.11) נדחה ערעור מטעם ההגנה על חומרת העונש. המדובר במערערים אשר נתפס ברכב שבו נסעו אקדח טעון ומחסנית וכן אצל כל אחד מהמערערים גם נמצאה מחסנית נוספת. בגין מעשים אלו נדונו המערערים ל-10 חודשי מאסר בפועל.

27. בע"פ 6589/06 אדהאם נ' מדינת ישראל (5.12.06) נדחה ערעור של נאשם אשר הוטל עליו 8 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח וכן מחסנית לאקדח זה. יצוין כי המדובר בנאשם כבן 24, ללא עבר פלילי.

28. בע"פ (חיפה) 6059-02-12 מדינת ישראל נ' גהגאה נדון עניינו של מי אשר הוטל עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בגין החזקת אקדח ושתי מחסניות. בית-המשפט המחוזי לא התערב ברכיב עונש המאסר אלא אך בגובה הקנס ובמאסר המותנה וזאת נוכח הודאתו ועובדת תפקודו הנורמטיבי של הנאשם.

29. בעפ"ג 42118-08-16 האני אלגרגאוי נ' מדינת ישראל (5.10.16) נדחה ערעור על חומרת העונש לפיו הוטל על המערער עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועונש מאסר על תנאי של 10 חודשים. המדובר במי שהורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים שונים לפיהם החזיק בביתו נשק מסוג רוס"ר M-16 ואקדח "גלוק" שלא כדיון, עוד החזיק בביתו ובשני מחסנים שונים 125 כדורי

אקדח בקוטר 0.45, ארגז פעולה צה"לי ובו 25 קופסאות תחמושת לרוס"ר M-16. בסך-הכול החזיק 754 כדורים. המערער אף צולם כשהוא יורה ברוס"ר ה-M-16. יצוין כי המערער נעדר עבר פלילי.

30. בעפ"ג 4334-11-15 **מדינת ישראל נ' אחמד נסראללה**, החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בין היתר בעבירה של סיוע להחזקה נשק (התיר לשכן להחזיק בחומת ביתו תת-מקלע מאולתר), וגזר עליו 4 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

31. בעפ"ג 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' שאכר**, קובע בית-המשפט בעניינו של נאשם שהורשע בהחזקת שני כלי נשק ותחמושת, מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל, חלף 10 חודשים שנגזרו עליו בבית-משפט שלום.

32. בעפ"ג 62651-09-14 **חדיגה נ' מדינת ישראל**, מקבל בית-המשפט ערעורה של המדינה על קולת העונש בעניינו של מי שהורשע בהחזקת אקדח עם מחסניות וסמן לייזר, ומחמיר את עונשו לעשרה חודשים מאסר בפועל חלף 6 חודשים שהוטלו עליו בבית-משפט קמא.

33. התופעה של החזקת נשק לא-חוקי הפכה למכת מדינה של ממש. דומה כי בית-המשפט אינו יכול להתעלם מנאקת ציבורים שלמים המלינים על ריבוי הנשק הלא-חוקי במקומותיהם והסכנה הרבה כפועל יוצא מכך.

34. דומה כי לאחרונה בתי-המשפט נרתמו ביתר שאת למלחמה בתופעת הנשק הבלתי-חוקי על דרך החמרת הענישה.

35. בעניינו של הנאשם דן, נותרו נסיבות החזקת הנשק לוטות בערפל נוכח הנלמד מהתסקיר.

36. לחומרה נתתי משקל להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבחון חלקים מכשילים בתפקודו.

37. בגדר השיקולים לחומרה לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת ופועל באימפולסיביות במצבי דחק.

38. לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן מאי-בהירות ביחס להתנהלותו של הנאשם בקשר עם אחרים בסביבתו החברתית, ואת קשייו לבחון לעומק הנסיבות שהביאוהו להחזיק בנשק.

39. סבורני כי בגדר שיקולי הענישה יש להכליל את שיקולי הרתעת היחיד נוכח העולה מהתסקיר.

40. נוכח נפוצות התופעה של החזקת הנשק הבלתי-חוקי דומה כי יש צורך בהכללת שיקולי הרתעת הרבים בגדר שיקולי הענישה.
41. לקולת הנאשם לקחתי בחשבון בראש ובראשונה את העובדה שלא עלה שימוש קונקרטי עתידי בנשק.
42. לקחתי בחשבון לקולת הנאשם את העובדה שהנשק הוחזק בבית באופן המפורט בכתב האישום.
43. לקולת הנאשם לקחתי בחשבון את גילו הצעיר ואת העדר העבר הפלילי.
44. מעבר לגילו הצעיר ולעובדה שהנאשם נמנה על קבוצת הבגירים-צעירים, כמו גם העדר העבר הפלילי, נתתי משקל לקולא בעניינו של הנאשם לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן.
45. נתתי משקל לקולא להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם הורתע בשל ההליכים המשפטיים, כמו גם המחירים בהם נשא.
46. בגדר השיקולים לקולא לקחתי בחשבון את הודאתו המגלמת נטילת אחריות.
47. לקחתי בחשבון את הבעת החרטה שהביע.
48. לקחתי בחשבון את החיסכון בזמן שיפוטי.
49. סבורני כי המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה שהתווה המחוקק ואף עם תוכן התסקיר עצמו.
50. סבורני כי יש ממש בעתירת המאשימה להשתתף קנס משמעותי, ואולם בהינתן משך המאסר בפועל שבדעתי להשית, סבורני כי יכול וניתן להימנע מהשתתף קנס, מקום שרכיב המאסר בפועל, מהווה רכיב מוחשי דיו.
51. לאור האמור לעיל, ובאמצי את הסכמת הצדדים, ביחס למנעד העונש לו עתרו, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 31.1.16 עד יום 5.4.16.
- ב. שמונה חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

<#3#

ניתנה והודעה היום כ"ד שבט תשע"ז, 20/02/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהינתן משך תקופת המאסר בפועל, כמו גם ההלכות הנוהגות, סבורני כי ראוי, לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל, בכפוף לקביעת תנאים להבטחת התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו.

נפסק לא אחת, כי ישנו הבדל של ממש בין השיקולים הנוגעים לקביעת הביטחונות שנקבעים להבטחת התייצבות, מקום שמדובר בהליך מעצר בעניינו של נאשם הנהנה מחזקת החפות, ואשר השיקולים לגביו שונים לחלוטין, לבין עניינו של עבריין מורשע, שנידון לעונש מאסר בפועל, ואשר יש להבטיח את התייצבות לריצוי המאסר בפועל.

הגם שתקופת המאסר בפועל היא כזו המאפשרת ומצדיקה את עיכוב הביצוע, עדיין יש לאיין את הפיתוי שלא להתייצב לריצוי המאסר וזאת באמצעות בטוחות מתאימות.

לאור האמור לעיל ובכפוף לעמידה בתנאים שייקבעו להלן, אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת עונש המאסר באופן בו הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו **ביום 3.4.2017 עד השעה 08:00** בכלא "דקל" שבמתחם כלא באר-שבע.

תשומת לב בא כוח הנאשם לנוהל מיון מוקדם של שב"ס. ככל שבא כוח הנאשם, אכן יפנה לשב"ס באמצעות נוהל מיון מוקדם, הנאשם יתייצב במועד הנ"ל לתחילת ריצוי עונש המאסר במקום שיתואם עם שב"ס.

תנאי לעיכוב הביצוע הוא, עמידה בתנאים הבאים:

א. כל הערבויות והפקדונות שנחתמו והופקדו במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה, יישארו בעיין להבטחת התייצבות, עד לתחילת ריצוי המאסר בפועל.

ב. צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ג. תחתם ערבות צד ג' נוספת בסך 15,000 ₪ להבטחת ההתייצבות לריצוי המאסר.

ד. תנאי מתנאי עיכוב הביצוע הוא כי על גבי כתב הערובה, יציין הערב כי ידוע לו מועד תחילת ריצוי המאסר, וכי ידוע לו שככל שהנאשם לא יתייצב לאותו מועד, יכול ותחולט ערבותו.

ה. אין מניעה שאחד מבין הערבים הקיימים יחתום על גבי כתב הערובה, אך זאת בכפוף להוספת הערה, כאמור.

לא יעמוד הנאשם בתנאים שנקבעו לעיל, יחל בריצוי מאסרו כעת.

הנאשם יתלווה עתה למאבטחי משמר בתי המשפט.

משמר בתי המשפט מתבקש לאפשר לנאשם לבצע מספר שיחות טלפון על מנת לגייס את הבטוחות המתאימות ולאחר מכן, הנאשם יועבר ליחידת נחשון אשר מבלי לגרוע מסמכות שב"ס ביחס להוריייה על מקום החזקת אסיר, מתבקש במידת האפשר להותיר את הנאשם במתקן יחידת נחשון שבהיכל בית המשפט עד השעה המאוחרת ביותר שאפשר על מנת לאפשר לבני משפחת הנאשם לעמוד בתנאים שנקבעו.

ניתנה והודעה היום כ"ד שבט תשע"ז, 20/02/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו